

Llegenda satànica

Idò resulta que hi havia una família, a Porreres, que eren un parell de dones, sobretot una mare i una filla, o dues filles, i un jove va començar a anar darrere, a fer visites, a fer-se pretendent d'una de ses filles. Però ja li havien dit, li varen dir:

—Alerta!, que aqueixes tenen fama de fer bruixeria, de fer coses rares. No són com s'altra gent.

—Pots pensar! —deia—. Això no pot ser mai, això...!

I va seguir. I hi anava molts de vespres, i sopava, [a] passar sa vetlada i això, com se feia en aquells temps, devora es foc amb sa família. No estaven tots sols amb s'al·lota i ni anaven enlloc amb s'al·lota, perquè això no..., si havien d'anar enlloc, havien d'anar amb sa mare o amb sa padrina o amb qualcú que fes d'escopeta. I un dia s'hi va presentar sense, sense haver avisat, i no el varen deixar entrar. Varen dir:

—Què fas? Ara no podem. Tenim feines. No, no pots estar aquí avui!

Eh, era un vespre. I ell va fer com si se n'anàs..., però se va amagar davall s'escala. I elles varen seguir dins sa cuina. I, des cap d'una estona, sent que diuen —sentia coses rares, paraules rares, xerrar en un idioma que no entenia— i aixuíxí diu, sent que diuen:

—Bé! I a on hem d'anar avui?

—A Barcelona! —varen dir.

I se va sentir una explosió, amb una olor de sofre i una claredat que pareixia que sa casa se pegava foc. Oh! I aquell home va quedar acoquinat, no va sebre què passava, no va sentir res pus. I des cap d'una estona, quan veia que no..., això ja s'havia apagat i no sentia cap veu ni res, va partir a córrer i se'n va anar. Ho va dir a qualcú, eh. Li varen dir:

—Lo que has de fer tu ara és dissimular. No. Això, hi has d'anar, però a poc a poc. Llavor te'n fas enfora, però no deixis d'anar-hi d'un dia per s'altre perquè veuran que saps cosa.

Hi havia sa creença o sa tradició que ses bruixes tenien viatges..., no sé què se diuen, no sé si són astrals, i que un dels llocs que era un poc sa capital de sa bruixeria des Mediterrani era Barcelona, eh? I que allà se reunien i que viatjaven d'una manera fantàstica d'aquesta, eh?

Col·lectora: Natalia A. Hendriks Sánchez (curs 2013-2014)

Informant: Sebastià Coves Adrover, 50 anys, Campos